

Księga Jeremiasza

Rozdział 12

1. Sprawiedliwyś ty wprawdzie, JAHWE, gdybych się z tobą spierał; a wszakoż sprawiedliwości będę do ciebie mówił: Czemu się szczęści droga niebożnych, dobrze się mają wszyscy, którzy przestępują i nieprawość czynią? **2.** Wsadziłeś je i rozkorzenili się, rosną i owoc wydają. Bliskoś ty jest ust ich, a daleko od nerek ich. **3.** A ty, JAHWE, znasz mię, widziałeś mię i doświadczyłeś serca mego u siebie. Zgromadź je jako trzodę na rzeź i poświęć je w dzień zabijania. **4.** Dokądże płakać będzie ziemia, a zieleń wszego pola schnąć będzie, dla złości mieszkających na niej? Zstrawione jest bydło i ptastwo, bo mówili: Nie ujrzyj ostatków naszych. **5.** Jeśli z pieszymi bieżąc spracowałeś się, jakoż będziesz mógł ubiegać się z końmi? A gdyżeś w ziemi pokoju był bezpieczny, cóż uczynisz w nadętości Jordanu? **6.** Bo i bracia twoi, i dom ojca twego, i ci walczyli przeciw tobie i wołali za tobą pełnym głosem. Nie wierz im, gdy będą mówić do ciebie dobre rzeczy. **7.** Opuściłem dom mój, ostawiłem dziedzictwo moje, dałem miłą duszę swoją w ręce nieprzyjaciół jej. **8.** Zstało mi się dziedzictwo moje jako lew w lesie: puściło przeciwko mnie głos, dlatego je mam w nienawiści. **9.** Izali dziedzictwo moje jest mi ptakiem pstrym? Izali ptakiem zewsząd farbowanym? Przydźcie, zbierzcie się, wszyscy zwierzowie ziemscy, spieszcie się na pożarcie. **10.** Pasterze mnodzy skazili winnicę moję, podeptali dział mój. Obrócili część moję rozkoszną w pustynią pustą. **11.** Obrócili ją w rozszarpanie i płakała nade mną. Spustoszeniem spustoszona jest wszytka ziemia, bo nie masz, kto by uważał w sercu. **12.** Na wszytkie drogi puszczej przyszli burzyciele, bo miecz PANski pożrze od końca ziemie aż do końca jej. Nie masz pokoju wszelkiemu ciału. **13.** Siali pszenicę, ale cierźnie żęli, wzięli dziedzictwo, a nie pomoże im. Zawstydzicie się urodzajów waszych dla gniewu zapalczywości PANskiej. **14.** To mówi JAHWE przeciw wszem sąsiadom moim nagorszym, którzy się dotykają dziedzictwa, którem podzielił ludowi memu Izraelskiemu: Oto ja wyrwę je z ziemie ich i dom Judzki wyrwę z pośrodku ich. **15.** A gdy je wyrwę, nawrócę się i zlituję się nad nimi, i nawrócę je, męża do dziedzictwa swego i męża do ziemie jego. **16.** I będzie: jeśli ucząc się nauczą się dróg ludu mego, żeby przysięgali na imię moje: Żywie PAN! jako nauczylu lud mój przysięgać na Baala, zbudują się w pośrodku ludu mego. **17.** Lecz jeśli nie usłuchają, wyrwę naród on wyrwaniem i zatraceniem, mówi JAHWE.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.